

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XObdo/189/2017
Identifikačné číslo spisu:	3612205689
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3612205689.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 5C/116/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/933/2014-184 zo 4. júna 2015, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaná m á voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 19Co/933/2014-184 zo 4. júna 2015 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok - ďalej len „O. s. p.“) s poukazom na ustanovenie § 204 ods. 1 O. s. p.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalobkyňa podala dovolanie dôvodiac, že odmietnutím odvolania ako oneskorene podaného odvolacím súdom, jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané z dôvodu odovzdania podania odvolania v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s.r.o., ktorej predmetom je poskytovanie poštových služieb.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

4. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho

súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v § 239 O. s. p. sú vymenované uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Prípustnosť podaného dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva. Prípustnosť dovolania by prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo bolo postihnuté niektorou z väd uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Takúto vadu konania, ale dovolací súd nezistil.

6. Tvrdenie žalobkyne, že odmietnutím odvolania z dôvodu jeho oneskoreného podania, jej bolo odňaté právo konať pred súdom, nie je opodstatnené. Účinok, ktorý chcela žalobkyňa vyvolať podaním dovolania, preto z tohto dôvodu nenastal.

7. Zo spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 29. novembra 2012 (č. l. 19 spisu). Lehota na podanie odvolania začala žalobkyni plynúť nasledujúci deň, t. j. 30. novembra 2012 a jej posledný deň pripadol na 14. december 2012 (piatok, ktorý bol pracovným dňom), ako konštatoval aj odvolací súd.

8. Z odtlačku podacej pečiatky Okresného súdu Partizánske (viď č. l. 25 spisu) na odvolaní žalobkyne vyplýva, že súd prevzal odvolanie žalobkyne dňa 17. decembra 2012 od toho kto mu ho fyzicky doručil, pričom v danom prípade to mal byť kuriér. S prihliadnutím na tieto skutočnosti odvolací súd vyzval žalobkyňu výzvou zo 14. mája 2015, (č. l. 183), doručenou 22. mája 2015 (č. l. 182), aby v lehote 7 dní od doručenia výzvy predložila doklad potvrdzujúci komu, a v ktorý deň bolo jej odvolanie z 12. decembra 2012, ktorým napadla uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 5C/116/2012-20 zo 14. novembra 2012, odovzdané na prepravu. Žalobkyňa na predmetnú výzvu nereagovala, a preto mal odvolací súd za preukázané, že odvolanie žalobkyne bolo podané oneskorene.

9. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdí, že odvolanie podala 14. decembra 2012, a to prostredníctvom doručovateľskej obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom činnosti ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa výtlačok internetovej stránky (č. l. 214 spisu) detaily zásielky k prepravnému listu č. 1551409230. Z dokladov predložených dovolateľkou vyplýva, že malo ísť o zásielku s hmotnosťou 7,30 kg, ktorú uvedená spoločnosť prevzala od žalobkyne 14. decembra 2012. Táto zásielka bola adresovaná Okresnému súdu Partizánske a jej obsahom mali byť odvolania vo viacerých súdnych konaniach tohto súdu (viď bližšie „popis zásielky“ POH - NŠ - doplnenie rovnopisov a odvolania voči SP).

10. Po preskúmaní obsahu spisu a dokladov predložených žalobkyňou dovolací súd dospel k záveru, že tieto dokumenty neobsahujú žiaden relevantný dôkaz, že odvolanie v prejednávanej veci bolo súčasťou zásielky, ktorá bola odovzdaná na prepravu 14. decembra 2012, ako namieta dovolateľka. Odvolací súd postupoval správne, keď žalobkyňu vyzval, aby tvrdenia v podanom odvolaní preukázala, čím jej vytvoril procesnú možnosť na preukázanie svojich tvrdení. Keďže žalobkyňa na túto výzvu vôbec nereagovala, súd prvej inštancie nemal inú možnosť ako predmetné odvolanie odmietnuť ako podané oneskorene. Na podporu svojich tvrdení spolu s podaným dovolaním doručila súdu výpis z internetovej stránky označený ako “Detaily k prepravnému listu č. 1551409230“. Z uvedeného výpisu však nevyplýva, že odvolanie v prejednávanej veci bolo súčasťou zásielky ktorá bola odovzdaná na prepravu dňa 14. decembra 2012.

11. Najvyšší súd má za to, že doručenie, resp. odovzдание písomnosti súdu ktorýmkoľvek zvoleným spôsobom musí byť za každých okolností hodnoverným spôsobom preukázané, že k tomuto odovzdaniu, resp. doručeniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo v podateľni súdu prevzaté od toho kto mu ho fyzicky doručil, hoci strana sporu tvrdí, že

bolo odovzdané subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov zverejnenému Poštovým regulačným úradom v Registri poštových podnikov, súd stranu sporu vyzve, aby svoje tvrdenie preukázala.

12. Žalobkyňa ale v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, v ktorom podala odvolanie. Pritom bolo na nej, aby - v súlade so zásadou, že právo patrí bdelým, pozorným, ostražitým, bedlivým („vigilantibus iura scripta sunt“) predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou zvolenom spôsobe nevie súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či vôbec a kedy podala odvolanie, ktoré odvolací súd odmietol ako oneskorene podané.

13. V danej situácii, v ktorej žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o podaní odvolania na prepravu v rámci odvolacej lehoty, odvolací súd pri svojom závere o oneskorene podanom odvolaní správne vychádzal z dátumu uvedeného na pečiatke podateľne okresného súdu, ktorou bolo odvolanie opatrené, ako z jediného hodnoverného dokladu o dátume jeho doručenia. V nadväznosti na to dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

14. Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/28/2014 uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

15. Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojho odvolania 14. decembra 2012 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať.

16. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné a treba ho odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p..

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.